

Sygn. akt I C 620/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Jarmundowicz

Protokolant: Błażej Łój

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda T. S. na rzecz strony pozwanej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 3.617 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 620/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 09.04.2014 r. powód T. S. domagał się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez stronę pozwaną (...) Bank S.A. w W. w dniu 14.01.2013 r. sygn. akt (...) zaopatrzonego postanowieniem sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 25.02.2013 r. sygn. akt I Co 163/13 w klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie ww. tytułu Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. (sygn. KM 1191/13) prowadziła postępowanie egzekucyjne, podczas którego dokonała m.in. zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty podatku dochodowego we właściwym Urzędzie Skarbowym i zajęcia nieruchomości będącej współwłasnością powoda i jego żony. Dodał także, że nie zgadza się z tytułem wykonawczym ani z tym, że Bank może od niego żądać kwoty objętej (...). Wyjaśniał, że umowa kredytu nr (...) z dnia 05.01.2011 r. nie została mu wypowiedziana, a w związku z tym postawienie całej wierzytelności w stan wymagalności zostało poczynione wbrew jej postanowieniom. Jego zdaniem zadłużenie wykazane w bankowym tytule egzekucyjnym jest stanowczo zawyżone ponieważ na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego szereg rat kredytu nie było jeszcze wymagalnych. Powód zakończył, że w efekcie dalszej bezprawnej egzekucji z nieruchomości, on i jego rodzina mogą zostać pozbawieni mieszkania.

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 07.10.2014 r. strona pozwana (...) Bank S.A. w W. domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jej kosztów postępowania. Wywodziła, że żądanie powoda jest nieuzasadnione i brak jest podstaw do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Wyjaśniała, że przysługuje jej wobec powoda wymagalna wierzytelność z tytułu umowy nr (...) bowiem w związku z jej zawarciem powód, na podstawie art. 97 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. - Prawo bankowe poddał się egzekucji. W oświadczeniu tym wprost została określona kwota zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny tj. 235478,84 zł, wskazano tam również trzyletni termin do wystąpienia przez bank o nadanie klauzuli wykonalności. Strona powodowa

wskazała także, że wypowiedzenie umowy nr (...) zostało wystawione dnia 26.10.2012 r. i powód odebrał je osobiście w dniu 29.10.2012 r. Okres wypowiedzenia wynosił przy tym 30 dni, zatem umowa ostatecznie rozwiązała się w dniu 29.11.2012 r. W okresie wypowiedzenia powód nie dokonał spłaty wymagalnego zadłużenia, zatem jego zobowiązanie na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego było w całości wymagalne. Ponadto postanowieniem z dnia 25.02.2013 r. ww. tytułowi nadano klauzulę wykonalności, zatem musiał on spełniać wszelkie wymogi stawiane przez art. 96 i 97 ustawy Prawo bankowe oraz art. 786 (1) § 1 k.p.c.

Strona pozwana wskazała także, że po wnikliwej analizie dokumentów podtrzymuje wszelkie wyliczenia znajdujące się w bankowym tytule egzekucyjnym.

Na koniec wskazała, powołując treść przepisu art. 840 k.p.c. że powód w pozwie nie przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a także nie kwestionuje istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. Nadto po powstaniu tytułu egzekucyjnego nie nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, a tym samym brak jest przesłanek do uwzględnienia powództwa i winno ono zostać oddalone w całości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05.01.2011 r. powód T. S. zawarł ze stroną pozwaną (...) Bank S.A. w W. umowę nr (...), na podstawie której bank udzielił mu kredytu w wysokości 117 739,42 zł. Zobowiązanie powyższe powód miał spłacić wraz z odsetkami w 117 równych ratach płatnych do 21 dnia każdego miesiąca. W § 2 wskazano, że oprocentowanie kredytu jest liczone według zmiennej stopy procentowej. Zmiana stopy oprocentowania ma bezpośredni wpływ na wielkość zadłużenia oraz wysokość należnych odsetek. Na dzień zawarcia umowy oprocentowanie kredytu wynosiło 11,95 % w stosunku rocznym. W § 3 bank zastrzegł sobie prawo obciążenia kredytobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązania się przez niego z postanowień umowy, w szczególności odsetkami karnymi z tytułu zadłużenia przeterminowanego, kosztami sądowymi, egzekucyjnymi zgodnie z powszechnie obowiązującym prawem oraz kosztami windykacyjnymi. Wyjaśniono przy tym, że zadłużeniem przeterminowanym są wszelkie należności wynikające z zaciągniętego kredytu niespłacone w terminie lub w wysokości określonej w umowie. Odsetki od zadłużenia przeterminowanego miały być naliczane od dania, w którym spłata należności miała nastąpić do dnia poprzedzającego jego spłatę. Bank był ponadto zobowiązany do zawiadomienia kredytobiorcy o wysokości i dacie powstania zadłużenia przeterminowanego. W dniu zatarcia umowy oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego wynosiło 20 % w stosunku rocznym. W § 4 kredytobiorca zobowiązał się do spłaty rat kapitałowo odsetkowych zgodnie z terminami i wysokością określoną w aktualnym harmonogramie spłat. W § 7 wskazano, że bank pobiera opłaty i prowizje zgodnie z zapisami umowy i Taryfą Opłat i Prowizji za czynności związane z obsługą kredytu oraz zmianą postanowień umowy. Zgodnie z § 10 umowa rozwiązuje się z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia bądź w każdym czasie za porozumieniem stron. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę w przypadku braku realizacji postanowień umowy mających wpływ na zdolność kredytową kredytobiorcy lub możliwość dochodzenia roszczeń przez bank oraz w przypadku stwierdzenia przez bank zagrożenia w spłacie kredytu. Jeśli kredytobiorca zalegał ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, bank miał obowiązek pisemnego wezwania kredytobiorcy do zapłaty. W przypadku gdy należności nie zostały uregulowane w ciągu 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, bank miał prawo wypowiedzieć umowę. Od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia, całe zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu staje się wymagalne i traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane. W § 14 wskazano, że integralną częścią umowy jest m.in. Taryfa Opłat i prowizji oraz oświadczenie o poddaniu się egzekucji.

W dniu zawarcia umowy pozwany T. S. złożył także oświadczenie, że w trybie art. 97 ustawy prawo bankowe, poddaje się do kwoty 235 478,84 zł egzekucji swoich zobowiązań wobec (...) Bank S.A. w W. prowadzonej na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego obejmującego roszczenia banku z tytułu ww. umowy nr (...). Powód upoważnił jednocześnie bank do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do tej kwoty obejmującej wszelkie należne kwoty wynikające z umowy kredytu. Bank mógł wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności w terminie 24 miesięcy od dnia rozwiązania umowy.

Dowód:

- umowa kredytu z dnia 05.01.2011 r. – k. 126 - 132,
- oświadczenie o poddaniu się egzekucji – k. 133,

W piśmie z dnia 26.10.2012 r. (...) Bank S.A. poinformował powoda, że z powodu niedotrzymania przez niego warunków umowy nr (...) oraz ze względu na utrzymujące się zaległości w spłacie zobowiązania, wypowiada umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia pisma. Dodała, że zadłużenie wymagalne powstało w dniu 23.07.2012 r. a jego kwota według stanu na dzień sporządzenia pisma wynosi 5482,98 zł + 40 zł z tytułu kosztów wysyłki pisma. Zastrzeżono jednocześnie, że wypowiedzenie umowy ma charakter warunkowy. Jeżeli do końca okresu wypowiedzenia zostanie dokonana spłata zadłużenia wymagalnego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne, chyba że kredytobiorca wyrazi zgodę na wypowiedzenie umowy przez bank, co oznaczać miało, że ulegnie ona rozwiązaniu po upływie okresu wypowiedzenia.

Powód T. S. odebrał pismo w dniu 29.10.2012 r. Po tej dacie nie uiścił na poczet swojego zadłużenia żadnej kwoty.

Dowód:

- pismo z dnia 26.10.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru. – k. 136 - 138,

W dniu 14.01.2013 r. strona pozwana wystawiła (...)nr (...) (...), w którym stwierdzono, że wymagalne zadłużenie powoda T. S. wynosi 118 379,28 zł z tytułu umowy kredytu nr (...). Na kwotę wymagalnego zadłużenia składały się następujące należności:

- 109 997,39 zł z tytułu niespłaconego kapitału,
- 5 002,09 zł z tytułu odsetek umownych liczonych za okres od dnia 23.07.2012 r. do dnia wypowiedzenia umowy tj. do dnia 29.11.2012 r. w wysokości 12,95 %,
- 3 279,79 zł z tytułu odsetek od zobowiązania przeterminowanego liczonych od dnia 23.07.2012 r. do dnia 14.01.2013 r.
- 100 zł z tytułu opłat umownych.

W tytule wskazano także, że bankowi należne są również dalsze odsetki karne za opóźnienie w wysokości 4 krotności stopy kredytu lombardowego NBP, które na dzień wystawienia tytułu wynoszą 22 % w stosunku rocznym naliczane od kwoty zadłużenia przedterminowego tj. kwoty z tytułu niespłaconego zadłużenia od kwoty 118 379,26 zł.

Postanowieniem z dnia 25.02.2013 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy I Wydział Cywilny nadał powyższemu bankowemu tytułowi wykonawczemu z dnia 14.01.2013 r. klauzulę wykonalności.

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 14.01.2013 r. w aktach komorniczych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. o sygn. KM 1191/13,
- postanowienie z dnia 25.02.2013 r. w aktach Sądu Rejonowego w Trzebnicy, sygn. I Co 163/13,

W dniu 21.03.2013 r. strona pozwana, na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. wniosek egzekucyjny domagając się przeprowadzenia postępowania z wierzytelności pobieranych przez dłużnika z prowadzonej działalności gospodarczej, zajęcia pojazdów stanowiących własność dłużnika a także, w przypadku pobierania przez dłużnika wynagrodzenia, zasiłku, renty lub emerytury – o zajęcie tych świadczeń. Z powodu bezskuteczności egzekucji z opisanych wyżej składników majątku,

w piśmie z dnia 23.01.2014 r. strona pozwana złożyła wniosek o zajęcie i przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości dłużnika, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr: (...).

Powód T. S., podczas rozmów telefonicznych z pracownikami kancelarii komornika prowadzącego egzekucję w dniu 26.03.2014 r., 15.04.2014 r. informował, że wierzytelność dochodzoną w postępowaniu wpłaci bezpośrednio na konto wierzyciela a także że zmierza do zawarcia z (...) Bank S.A. ugody.

W dniu 05.05.2014 r. oraz w dniu 16.06.2014 r. zadeklarował, że stawi się w kancelarii i dokona zadeklarowanej wpłaty. Na okoliczność przeprowadzenia rozmów pracownicy kancelarii sporządzali notatki urzędowe. Powód nie uścił jednak na konto komornika ani bezpośrednio wierzycielowi żadnej kwoty.

W piśmie z dnia 08.05.2014 r. strona pozwana poinformowała komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne, że wierzytelność wynikająca z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego na dzień 06.05.2014 r. wynosi 137 409,16 zł. Na powyższe składają się następujące należności:

- 109 997,39 zł z tytułu kapitału,
- 1450,95 zł z tytułu odsetek umownych,
- 25 960,82 zł z tytułu odsetek po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego.

Strona pozwana poinformowała jednocześnie, że dłużnik nie dokonał żadnych wpłat z tytułu zadłużenia.

Postanowieniem z dnia 15.05.2014 r. komornik prowadzący egzekucję umorzył na wniosek wierzyciela egzekucję w zakresie kwoty 1210,37 zł tj. o kwotę przewyższającą wskazaną przez stronę pozwaną wartość 137 409,16 zł dodając, że z jego wyliczeń wynikało, że kwota zobowiązania przypadająca wierzycielowi wynosi 138 619,53 zł.

Dowód:

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 22.03.2013 r. – k. 58 - 59,
- wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, wniosek o prowadzenie egzekucji z nieruchomości dłużnika, pismo z dnia 14.05.2014 r., notatki służbowe z dnia 26.03.2014 r., 15.04.2014 r., 05.05.2014 r., 16.06.2014 r., postanowienie z dnia 15.05.2014 r. – w aktach komorniczych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. o sygn. KM 1191/13,

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych przez stronę pozwaną dokumentów, w szczególności umowy o kredyt z dnia 05.01.2011 r., oświadczenia o poddaniu się egzekucji oraz pisma z dnia 26.10.2012 r., które stanowiły o stosunkach prawnych łączących strony, wysokości udzielonego kredytu, sposobu realizacji umowy a także rozwiązania umowy i wysokości zadłużenia.

Bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 14.01.2013 r., postanowienie Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 25.02.2013 r., wniosek o wszczęcie egzekucji, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz dokumenty z akt egzekucyjnych KM 1191/13, w tym postanowienia komornika sądowego z 15.05.2014r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego potwierdziły z kolei okoliczności związane z wystawieniem przez stronę pozwaną bankowego tytułu egzekucyjnego, nadaniu mu klauzuli wykonalności i podjętych czynności w celu wyegzekwowania należności.

Zdaniem Sąd brak było podstaw do prowadzenia dowodu z przesłuchania stron, albowiem wszystkie istotne okoliczności sprawy zostały wyjaśnione złożonymi do akt dokumentami (art. 299 k.p.c.). Ponadto żadna ze stron nie wносиła o przeprowadzenie takiego dowodu.

Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie strony pozwanej do okazania bankowego tytułu egzekucyjnego. Należy zauważyć, iż wniosek nie mógł zostać zrealizowany albowiem jak wynika z dołączonych do akt sprawy,

akt egzekucyjnych, bankowy tytuł egzekucyjny został złożony przez wierzyciela wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w dniu 21 marca 2013 r. u komornika sądowego.

Sąd nie znalazł także podstaw do uwzględnienia wniosku powoda o zobowiązanie strony pozwanej do złożenia szczegółowego wyliczenia zadłużenia wskazanego w bankowym tytule egzekucyjnym. Należy zaznaczyć, iż obowiązkiem powoda było wykazanie nieprawidłowości w sposobie naliczenia wysokości zadłużenia przez stronę pozwaną. Tymczasem powód oprócz wniosku o zobowiązanie strony pozwanej do złożenia sposobu wyliczenia zobowiązania nie przedstawił żadnych wniosków dowodowych, których realizacja mogła by potwierdzić zarzuty dotyczącego niezgodnego z umową naliczenia przez wierzyciela wysokości zadłużenia. Ponadto sposób i wysokość zobowiązania ciężącego na powodzie wynika wprost z bankowego tytułu egzekucyjnego, którego treść musiała być mu znana, podobnie jak treść postanowienia Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 25 lutego 2013 r. sygn. akt I Co 163/13, co najmniej od dnia 6 czerwca 2013 r., co wynika z akt sprawy I Co 163/13 (patrz k. 28 akt sprawy I Co 163/13).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód T. S. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez stronę pozwaną (...) Bank S.A. w dniu 14.01.2013 r., któremu postanowieniem z dnia 25.02.2013r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy nadał klauzulę wykonalności. Powód zarzucał, że umowa kredytu z dnia 05.01.2011 r., na podstawie której strona pozwana wystawiła ww. tytuł nie została wypowiedziana stąd też postawienie w stan wymagalności całej kwoty zobowiązania nie jest skuteczne. Powód zarzucał także, że zadłużenie wskazane przez bank zostało znacznie zawyżone, w szczególności dotyczyło to rat kredytu, które nie były jeszcze wymagalne.

Strona pozwana (...) Bank S.A. w W., domagając się oddalenia powództwa w całości, wskazywała na brak wykazania przez powoda przesłanek z art. 840 § 1 k.p.c. koniecznych dla uwzględnienia powództwa. Dodała przy tym, że umowa kredytu z dnia 05.01.2011 r. została rozwiązana skutecznie a powód został o tym fakcie zawiadomiony ponieważ osobiście odebrał oświadczenie z dnia 26.10.2013 r. W związku z tym kwota zadłużenia wynikająca z umowy jest w całości wymagalna. Strona pozwana była także zdania wyliczenie kwoty widniejące w bankowym tytule egzekucyjnym jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu.

Powód kwestionował wysokość zobowiązania objętego bankowym tytułem egzekucyjnym, czyli tytułem pozasądowym. Tym samym podstawę jego żądania stanowi art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., który dotyczy takich właśnie tytułów egzekucyjnych.

W przypadku bankowego tytułu egzekucyjnego po jego wystawieniu przez bank będący wierzycielem, Sąd nadaje na wniosek wystawcy tytułu klauzulę wykonalności ograniczając postępowanie do badania, czy tytuł odpowiada wymogom formalnym przewidzianym w przepisach art. 96 i 97 prawa bankowego, tj. czy ma odpowiednią treść, a także, czy dłużnik złożył oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Sąd nie bada wówczas materialnej podstawy do wystawienia tytułu, tj. istnienia ważnej i skutecznej czynności bankowej będącej źródłem zobowiązania, wysokości zobowiązania, jego wymagalności, itp. Takie okoliczności podlegają ewentualnej weryfikacji w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Sąd w ramach takiego procesu winien ocenić zgodnie z żądaniem pozwu, czy istnieje zobowiązanie objęte bankowym tytułem egzekucyjnym, a jeśli tak, czy jego wysokość odpowiada należności wskazanej w treści tytułu.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27.11.2003 r., III CZP 78/03, dłużnik banku może wytoczyć przeciwko bankowi powództwo przeciwegzekucyjne przewidziane w art. 840 k.p.c. W powództwie takim dłużnik

banku może podnieść wszelkie zarzuty materialnoprawne dotyczące wierzytelności banku, objętej bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzoną w sądową klauzulę wykonalności. Chodzi tu o zarzuty powstałe przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, przed wydaniem klauzuli wykonalności i po jej wydaniu. W grę mogą wchodzić np. zarzuty nieistnienia roszczenia banku lub istnienia roszczenia w mniejszej wysokości niż ujęte w tytule, nienastąpienia wymagalności roszczenia (mimo umieszczenia w bte oświadczenia banku innej treści). Nie można również wykluczyć zarzutu naruszenia prawa (art. 5 kc).

Podkreślenia wymaga dalej, że zgodnie z ogólną regułą z art. 6 k.c. i w myśl art. 232 k.p.c., który odpowiada temu przepisowi na gruncie prawa procesowego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Wskazana zasada oznacza, że powód składając pozew powinien udowodnić fakty, które w jej ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego. Przepis ten jest, zatem normą decyzyjną w tym znaczeniu, że przesądza on w określonych sytuacjach o sposobie wyrokowania sądu w postaci oddalenia powództwa.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał przesłanek warunkujących uwzględnienie jego powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, że nie jest uzasadniony zarzut powoda dotyczący nieskutecznego rozwiązania umowy kredytu oraz postawiania całego zobowiązania w stan natychmiastowej wymagalności. Z treści umowy kredytowej z dnia 05.01.2011 r. wynikało bowiem niezbicie, że umowa rozwiązuje się z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia bądź w każdym czasie za porozumieniem stron. Bank miał przy tym prawo wypowiedzieć umowę w przypadku braku realizacji postanowień umowy mających wpływ na zdolność kredytową kredytobiorcy lub możliwość dochodzenia roszczeń przez bank oraz w przypadku stwierdzenia zagrożenia w spłacie kredytu. Jeśli kredytobiorca zaległa ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu, bank miał obowiązek pisemnego wezwania kredytobiorcy do zapłaty. W przypadku gdy należności nie zostały uregulowane w ciągu 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, bank miał prawo wypowiedzieć umowę. Od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia, całe zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu stawało się wymagalne i traktowane było jako zadłużenie przeterminowane. Stan faktyczny sprawy wskazywał, że na dzień 26.10.2012 r. zadłużenie powoda z tytułu umowy kredytowej wynosiło 5 482,98 zł. Strona pozwana wypowiedziała w związku z tym umowę kredytu i wezwała do uiszczenia tej kwoty informując jednocześnie o konsekwencjach braku jej uiszczenia. Powód, co istotne, osobiście odebrał ww. pismo i nie odniósł się do jego treści ani przed procesem ani w jego toku i nie zakwestionował w zasadzie wysokości wskazanego w tym piśmie zadłużenia. Z materiału dowodowego wynikało ponadto, że po dacie doręczenia pisma z dnia 26.10.2013 r. powód nie uiszczył na poczet zobowiązania z umowy kredytowej żadnej kwoty, w tym bieżących należności wymienionych w tym piśmie. Spowodowało to, że umowa uległa rozwiązaniu po upływie 30 dni, tj. w dniu 29.11.2012 r. a całość zobowiązania wynikającego z umowy została postawiona w stan natychmiastowej wykonalności.

Nie jest także skuteczny zarzut dotyczący wysokości dochodzonego roszczenia. Powód w tej kwestii, oprócz prostego zaprzeczenia wartości swojego zadłużenia wskazanego w bankowym tytule egzekucyjnym, nie zaproponował właściwie żadnego dowodu wskazującego, że kwota ta jest, jak twierdził zawyżona czy też nieprawidłowo wyliczona. Z treści bankowego tytułu egzekucyjnego wynikało, że na wymagalną kwotę zadłużenia powodowa w wysokości 118 379,28 zł z składały się następujące należności: 109 997,39 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 5 002,09 zł z tytułu odsetek umownych liczonych za okres od dnia 23.07.2012 r. do dnia wypowiedzenia umowy tj. do dnia 29.11.2012 r. w wysokości 12,95 %, 3 279,79 zł z tytułu odsetek od zobowiązania przeterminowanego liczonych od dnia 23.07.2012 r. do dnia 14.01.2013 r. oraz 100 zł z tytułu opłat umownych. Wobec treści umowy kredytu z dnia 05.01.2011 r., długości okresu jej obowiązywania, treści pisma z dnia 26.10.2012 r. Sąd nie powziął wątpliwości co do prawidłowości jej wyliczenia tym bardziej, że powód nie oszacował nawet jakie w zasadzie może być jego zadłużenie. O niekonsekwencji podnoszonych przez niego zarzutów świadczy także okoliczność, że powód, mimo twierdzeń o nieskutecznym rozwiązaniu umowy, po złożeniu przez stronę pozwana oświadczenia z dnia 26.10.2013 r. nie wpłacił żadnych kwot wynikających z umowy. Ponadto z treści dokumentów zgromadzonych w aktach prowadzonych przez Komornika

Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. (KM 1191/13) wynikało ponadto, że powód akceptował fakt prowadzenia postępowania egzekucyjnego i wysokość dochodzonej kwoty a także wielokrotnie zobowiązywał się do ratalnej spłaty zobowiązania i dopiero po wszczęciu postępowania egzekucyjnego z posiadanej przez niego nieruchomości (egzekucja z innych składników jego majątku była nieskuteczna), wywiódł przedmiotowe powództwo.

Reasumując, zdaniem Sądu, powód nie wykazał, że zaistniały przesłanki opisane w art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c., dlatego powództwo przeciwegzekucyjne należało oddalić, o czym Sąd orzekł, na podstawie powołanego przepisu jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i mając na uwadze, iż strona pozwana wygrała proces w całości, zasądził na jej rzecz od powoda poniesione przez nią koszty procesu. Składały się na nie koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł ustalone na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.